

Den Země? Apokalypsa přichází! Veselme se! Vyděláme pár šekelů...

Autor: Peter Baggins, Ph.D.

Dva zásadní problémy, které se takzvaný Green New Deal („Zelený nový úděl“, GND) s vynaložením nespočetných bilionů dolarů pokouší vyřešit, jsou globální oteplování a jeho více či méně důsledky jako sucha, hladomory nebo záplavy. Možná si vzpomenete na Obamův projev ke stavu Unie z roku 2015, kde prohlásil, že největším nebezpečím pro naši zemi není terorismus, Islámský stát, ani jaderné zbraně v rukou darebáckých režimů. „Žádná z výzev není pro budoucí generace větší hrozbou než změny klimatu,“ varoval tehdy **Obama**.

Celý jeho kabinet, včetně viceprezidenta Joea Bidena a ministra zahraniční Johna Kerryho, se k tomuto Obamově postoji opakovaně přihlásil. Sám Obama pak své přesvědčení podtrhoval při každé příležitosti, jako třeba během návštěvy floridských Everglades u příležitosti Dne Země: „Není to problém pro příští generaci. Plynou z něj velice vážné důsledky pro náš stávající způsob života.“

V nedávných týdnech a měsících pak i demokratičtí uchazeči o nominaci do prezidentských voleb jako třeba Beto O'Rourke dávali halasně na odiv svou podporu GND předpověďmi, že pokud nepodnikneme něco zásadního, svět za 12 let skončí. „Toto je poslední šance, v tom jsou vědci zcela zajedno – nemáme o moc déle než 12 let, abychom tváří tvář krizi podnikli skutečně smělá opatření. Nechci být nějak melodramatický, ale **budoucnost světa závisí na nás, právě tady a teď.**“

Nabízí se tak otázka, kolem níž se jako nit vine celá tato krátká a dat se přidržující esej: **Jaké měli politici a jejich experti dosud se svými klimatickými předpověďmi výsledky?** Některé z nich přece zazněly už před 10, 20 nebo 50 lety. Není tak možné podívat se s odstupem času na jejich predikce a úspěšnost?

Stejně jako někteří mí předchůdci jsem se rozhodl zvolit si za výchozí bod „oslavy“ Dne Země v roce 1970. Možná se ptáte, Den Země, kdo by mohl být proti? Je to překrásná myšlenka, kterou jsem nadšeně podporoval už jako vysokoškolák v Ann Arbor, kde jsme jej slavili v areálu kampusu Michiganské univerzity.

Toto říkali odborníci skoro před půlstoletím, na Den Země 1970:

„Jestliže okamžitě nepodnikneme rozhodnou akci proti problémům lidstva, civilizace během 15 nebo 30 let zanikne.“

– Harvardský biolog George Wald

„Už nyní je příliš pozdě na to předejít rozsáhlému hladomoru.“

– hlavní organizátor Dne Země Dennis Hayes

„Stojíme na prahu ekologické krize, jež ohrožuje přežití nejen naší země, ale celé planety jako místa vhodného pro život lidí.“

– Biolog z Washingtonské univerzity Barry Commoner

„Vzestup populace nevyhnutelně a kompletně pohltí jakékoliv případné učiněné zisky na poli produkce potravin. **Úmrtnost bude stoupat, dokud nebude v příštích deseti letech umírat každý rok hladem 100-200 milionů lidí...** Většina lidí, kteří zahynou v největším kataklyzmatu dějin lidstva, už se dost možná narodila... (Do roku 1975) se podle některých odborníků zhorší nedostatek potravin natolik, že současný hlad přeroste v hladové bouře nevídaného rozsahu. Podle jiných, optimističtějších odborníků, dojde k velkému smrtícímu střetnutí rostoucí populace s křivkou produkce potravin až v 80. letech.“

– Biolog ze Stanfordovy univerzity Paul Ehrlich

„Demografové se v podstatě jednohlasně shodují na následujícím temném scénáři: do 1975 vypuknou rozsáhlé hladomory v Indii, jež se do konce 80. let rozšíří do celé Indie, Pákistánu, Číny, na Blízký východ a do Afriky. Do konce století nebo i dříve budou Jižní a Střední Amerika žít ve stavu hladomoru... **Do roku 2000, tedy za třicet let, tak bude hladovět celý svět s výjimkou Evropy, Severní Ameriky a Austrálie.**“

– Profesor Severotexaské státní univerzity Peter Gunter

„Ještě v tomto desetiletí budou lidé ve městech nuceni nosit plynové masky... do roku 1985 sníží znečištění vzduchu objem slunečního svitu dopadajícího na zemi na polovinu.“

– časopis *Life*

„Při zachování stávajícího tempa přibývání dusíku je jen otázkou času, než světlo nebude moci proniknout atmosférou a půda se tak stane nepoužitelnou... Do roku 2000 budeme při zachování trendů spotřebovávat ropu takovým tempem... že žádná nezbyde. Přijede k benzince a řeknete obsluze, „plnou prosím“ a on na to: „Je mi moc líto, ale žádný nemáme.“... Svět se posledních dvacet let rychle ochlazoval. Bude-li to pokračovat, bude do roku 1990 v globálním průměru asi o 4, ale do konce století už o 11 stupňů studenější. To je asi dvojnásobek toho, co je potřeba k přechodu do doby ledové.“

– Kenneth Watt

Globální oteplování a hladomory

Svou pozornost hodlám zaměřit na dvě nejdůležitější předpovědi: globální oteplování a hladomory. Pokud se vrátíme k výše reprodukované mylné předpovědi globálního ochlazení, dostanou se data o teplotě do trochu širší perspektivy. Udaje NASA ukazují, jak teplejší periodu 20. a 30. let minulého století následovala dvě až tři desetiletí nižších teplot do 70. let. V té době mnozí experti včetně Carla Sagana světovou veřejnost varovali před možným příchodem doby ledové – klima se ovšem zlomilo opačným směrem. Od 70. do konce století byly zaznamenávány teploty o něco vyšší. Zajímavé ovšem je, že i když NASA v této době varovala před globálním oteplováním, listem *New York Times* citované data NOAA [National Oceanic and Atmospheric Administration] **žádné oteplení za posledních 100 let v USA neukazují.**

Skupinové myšlení a politická korektnost ruku v ruce s lákadly v podobě veřejných grantů a postupu v akademických kariérách od té doby vytvořily prostředí velice silných pobídek k tomu připojit se k módnímu trendu předpovědí zrychlujícího se oteplování. Jako bychom se tak vraceli ke katastrofickým scénářům typickým pro 70. léta.

Pak se ale podnebí z ničeho nic znovu proměnilo. Křivka globálních teplot je od roku 1998 v zásadě plochá – a podle **oficiálních dat NASA** se mezi únorem 2016 a únorem 2018 dokonce o půl stupně Celsia ochladilo, byť se samozřejmě jedná pouze o dvouletý trend.

Asi vám neušlo, že takřka všechny teorie o konci světa jsou uvozeny slovy „při zachování stávajícího vývoje“. Jak jsem ale ukázal v předchozím odstavci, stávající vývoj nezůstává stabilní. Globální teplota jde nahoru, dolů nebo zůstává setrvalá. Tempo růstu populace se

snižuje, dochází k objevům nových ložisek ropy a zemědělské výnosy rostou ještě rychleji než v minulosti. Hlasatelé pohrom vždy přikládají přílišnou váhu negativním trendům a podceňují lidskou vynalézavost při řešení problémů.

Proto se musíme ptát, jak má informovaný občan pochopit současnou pozici lidstva na jeho domovské planetě?

Jisté je, že skutečně došlo a dále dochází ke zvýšení koncentrace CO₂ a dalších skleníkových plynů, uvolněných při spalování fosilních paliv i dalších lidských činnostech. Většina vědců to označuje za hlavní příčinu zaznamenaného globálního oteplování.

Jak výrazné však toto oteplení je?

Vědci se shodují na to, že průměrná teplota na Zemi se za posledních 100 let zvedla asi 0,4°C, což je podstatně méně, než odborníci předpovídali. A v tom je myslím zakopaný pes: vědci jsou lepšími pozorovateli než prognostiky.

Dobrý příklad: experti z Mezivládního klimatického panelu zabývajícího se výzkumem globálního oteplování předpovídají, že globální teplota by se do roku 2100 mohla zvýšit o 1,4 až 5,8°C. Povšimněte si skoro pětinasobného rozdílu mezi konzervativnějšími a umírněnějšími (nebo snad „progresivními“?) odhady. Připadne mi to obdobné, jako by meteorolog předpovídal teplotní maxima na zítřek mezi 40 a 80 stupni (*Fahrenheita*, asi 5 a 27 °C). Pokud tak přemýšlíte, jestli bude vhodné počasí na koupání, příliš jim za podobnou předpověď nepoděkujete. Důvěra v přesnost předpovědi je vysoká ažaž, přesnost ovšem podle všeho schází. Nakolik ale důvěřovat podobným projekcím, vezmeme-li v potaz nedostatky modelů a dřívější nepřesné předpovědi?

Co se týče druhé hlavní kategorie katastrofických scénářů ze Dne Země, tedy masového hladomoru a smrti stamilionů, novější satelitní data NASA a NOAA přinášejí velice přesvědčivé vysvětlení nezdaru těchto předpovědí.

Téměř polovina vegetací pokryté plochy naší planety vykazuje v posledních 35 letech výrazné ozelenění se, z velké části díky rostoucí koncentraci oxidu uhličitého v atmosféře, jak ukázala nedávná studie časopisu *Nature Climate Change*. Mezinárodní tým 32 autorů z 24 institucí v osmi zemích pracoval mj. se satelitními daty ze zobrazovacího spektrometru středního rozlišení (Moderate Resolution Imaging Spectrometer) od NASA a radiometru s vysokým rozlišením NOAA, aby pro vegetací pokryté části planety stanovili index o/zalístění oblastí, tj. hustotu pokrytí listy.

Toto ozelenění představuje nárůst množství listů rostlin a stromů na ploše dvakrát větší než kontinentální Spojené státy, nebo také dvě miliony čtverečních mil (přes 5 milionů km²) olistěné rozlohy ročně ve srovnání s počátkem století. Tento vzestup znamená nesmírné množství potravin k nasycení hladové planety, což je jeden z hlavních důvodů nenaplnění hladových předpovědí ze Dne Země před padesáti lety.

A protože média hlavního proudu ignorují i tak důležité informace, které nezapadají do jejich narativu konce světa, jako jsou například výše zmíněná data z měření NASA a NOAA, zatím jsem nenarazil na nikoho, kdo by o nich už dřív slyšel, pokud je zmíním. Sám jsem se o nich dozvěděl teprve před pár lety díky Mattovi Ridleymu, jehož skvělý blog všem bezvýhradně doporučuji:

Možná si z hodin středoškolské biologie vzpomínáte, že vyšší koncentrace oxidu uhličitého pomáhají fotosyntéze a tím růstu rostlin. Zelené listy berou energii ze slunečního světla procesem fotosyntézy, kdy dochází k chemické reakci CO_2 s atmosférickým dusíkem, vodou a živinami ze země, při níž vznikají cukry, jež jsou hlavním zdrojem potravin, vláknin i paliva pro život na Zemi. Dobrá zpráva zní, že pozitivní vliv tohoto nárůstu zelené hmoty na zásobenost potravinami ve světě není navzdory zdráhavosti médií nijak umenšen. Kdy jste naposledy slyšeli zprávy a hladovění stovek, nebo jen třeba desítek milionů lidí? A co jediného milionu... zaslechl jsem snad alespoň sto tisíc? No tak...?

Fakt: Následkem s podnebím souvisejících přírodních pohrom umírá stále méně lidí.

...i když to tak nezní při sledování médií, která se nemohou nabažit neustálého sledu všemožných katastrof. Střízlivější analýza by se ale měla zaměřit na průměrný počet úmrtí za dekádu v období 1920-2017. To by však ukázalo „ohrooomný“ pokles v počtu úmrtí způsobených změnou klimatu, což přece nejde akceptovat, že ano? Příložená data pocházejí z nejuznávanějších globální databáze **International Disaster Database**.

V ostrém rozporu s temnými předpověďmi z roku 1970 počty s podnebím spojených úmrtí posledních 70 let výrazně klesají. Za povšimnutí stojí také to, že k poklesu absolutního počtu úmrtí došlo v období, kdy se celkový počet obyvatel naší planety navýšil hned čtyřnásobně. Pro každého jednotlivého člověka tím pádem pokleslo riziko úmrtí následkem přírodní katastrofy související s klimatem od roku 1920 do současnosti skoro o 99 %. Prosperita spolu s technickými možnostmi reakce na přírodní katastrofy výrazně snížila naši kolektivní lidskou zranitelnost vůči klimatu. Dobré zprávy pro racionální lidi, horší už pro demokratické kandidáty a jim podobné.

Vědci už nějaký čas vědí, že jejich předpovědní modely globálního oteplování se stále více rozcházejí s naměřenými údaji. V poslední době tak věnují zvýšenou pozornost některým chybným modelovým předpokladům při odhadech (nikoliv pozorování) globálního oteplování. Jedním z příkladů tohoto typu korekcí může být třeba článek z roku 2018 v prestižním časopise *Science*.

Dostupnost dusíku je významným činitelem růstu suchozemských rostlin a tím i uhlíkového cyklu a globální změny klimatu. Dosud se všeobecně

soudilo, že hlavním zdrojem pozemského dusíku je atmosféra. Houlton et al. však nyní překvapivě ukázali, že horninové podloží je podobně důležitým zdrojem dusíku v mnoha různých biotopech naší planety.

Klimatologové samozřejmě dávno vědí, že rostliny kompenzují dopady klimatických změn pohlcováním a zadržováním CO₂. Domnívali se však, že tato kapacita rostlin je omezená dostupností atmosférického dusíku. Jak ostatně stálo ve starší studii, publikované v Science v roce 2003, „k udržení vysoké úrovně vstřebávání uhlíku nebude dostatek dusíku“.

Tezi, že jediným zdrojem dusíku pro rostliny je ten atmosférický, však vyvrátil novější článek, také otištěný v *Science*. Dnes tak už víme, že v matečné hornině naší planety e nacházejí nesmírné zásoby dusíku, jež mohou rostliny také využívat. Půdní biogeochemik z Kalifornské univerzity v Berkeley Roland Amundson tak ve světle těchto zjištění pro Chemical and Engineering News řekl, že „pokud jsou zásoby dusíku větší, než se předpokládalo, omezení růstu rostlin v prostředí s vyšší hladinou CO₂ nemusí být tak zásadní, jak jsme se domnívali“.

Díky mohutnému přísunu dusíku mohou rostliny pohltit výrazně více CO₂, než klimatologové tradičně odhadovali. To „v sobě skrývá potenciál změnit všechny projekce spojené s klimatickou změnou“, jelikož by se mohlo ukládat více uhlíku na zemi a méně v atmosféře, než modely předpokládaly.

Zájemcům o toto téma doporučuji sérii článků, které ukazují také další doklady chatrnosti klimatických modelů předpovídající budoucí oteplování. Ty nepředpověděly **desetiletí trvající pauzu ve vzestupu globálních teplot a nedošlo ani na všemožné katastrofy**, jichž jsme v této době už měli podle předpovědí být svědky. A **nová studie**, publikovaná v dalším prestižním vědeckém časopise *Nature*, naznačuje nižší citlivost planety na rostoucí koncentraci CO₂, než s jakou dosud pracovaly počítačové modely.

Nebe samozřejmě padá, ale možná přece jen ne tak kvapem, jak nám tvrdí levicová média. Dávejte si pozor na vypočítavé socialistické projekce, založené na překonaných počítačových modelech nebo úplně na vodě. Nechvalně proslulá Alexandria Ocasio-Cortézová a jí podobní si tak mohou dovolit nevídanou míru ignorance, protože při stávající situaci v novinařině bohatě stačí, když tyto nepravdy mají náležitě levou ideovou orientaci. Každý zvědavý občan si však může vyhledat, co se podle předpovědí „expertů“ mělo odehrát během posledního půlstoletí, a tak si potvrdit, jak mylné a přehnané jejich halasné predikce byly.

Před 13 lety vyhlásil Al Gore „celoplanetární výjimečný stav“ s tím, že na záchranu světa zbývá pouhých deset let. Někdejší **viceprezident se nechal slyšet**, že pokud „během příštích deseti let nepřijmeme drastická opatření ke snížení produkce skleníkových plynů, dospěje svět do situace, z níž už není návratu“.

Jeho slavný dokumentární film **Nepříjemná pravda** (*Inconvenient Truth*) obsahuje podle rozhodnutí britského soudu devět omylů. Podle soudce jej nelze promítat studentům bez

poznámky poukazující na tyto omyly. Následující devatero děsivých předpovědí Al Gora se tedy nevyplnilo:

Vzestup hladiny oceánů ohrozí pobřežní metropole a ostrovy
Častější výskyt tornád
Nová doba ledová v Evropě
Vysychání jižního okraje Sahary
Ohromné záplavy v Číně a Indii
Zásadní úbytek arktického ledu
Vyhynutí ledních medvědů
Prudký nárůst globálních teplot kvůli CO₂
Katrina coby předzvěst budoucích síly hurikánů

Goreovým bodem zlomu měl být rok 2016. Za svůj film jak známo dostal Oscara a jako hrdina Hollywoodu měl ideální postavení k tomu stát se vůbec prvním „uhlíkovým miliardářem“. Za pouhých sedm let (2000-7) se jeho aktiva zvětšila více než padesátkrát, z odhadovaných 780 000 – 1 900 000 dolarů na „hodně přes“ sto milionů. Krom svého filmového hitu využil Al Gore paniku ze změn klimatu k lobbyingu za investice do těch hospodářských sektorů, kde mu to přinášelo zisk. **Do roku 2008 „nalil“ Gore 300 milionů dolarů do kampaní vyvolávající klimatickou paniku, zatímco pomyslnou druhou rukou nabízel společnostem takové metody k omezení uhlíkové stopy, z nichž měly prospěch firmy, do nichž investoval.**

Když tak Goreovu poselství nakloněná Obamova vláda přišla se svým programem „obnovitelné energie“ v hospodářství, **14 technologických společností, v nichž byl Gore zainteresován, přímo získalo nebo snadno dosáhlo na půjčky, dotace a daňové úlevy ve výši přesahující dvě a půl miliardy dolarů.**

Demokraté spoléhají na to, že lidé na každé temné hrozby konce světa do deseti promptně zapomenou, jen aby o deset let později přišli s novou várkou podobných předpovědí. A veřejnost na to zdá se skutečně zapomene – nebo alespoň demokraté. Jelikož se každé nové generaci Američanů dostává ve školách intenzivní indoktrinace scénáři zkázy, ochotně protestují proti „klimatické nečinnosti“, odhodlaní spasit naši planetu

Nepříjemnou pravdou pro Gorea, Obamu i současné demokratické ambiciózní uchazeče o nominaci je fakt, že žádná celoplanetární pohotovost nenastala. Ani jediná z jejich temných prognóz se nevyplnila. Proč tedy spolu se svými početnými následovníky i nadále – ve světle půlstoletí popření jejich platnosti – takřka nábožně prorockým zkázy věří? Dosti věrohodné vysvětlení přináší psychologové.

V 50. letech psychologa Leona Festingera zaujal novinový článek o kultu soudného dne, vedeném hospodyňkou z předměstí Dorothy Martinovou, která podle svých obdržela zprávy o blížící se potopě světa. Festinger v té době pracoval na své teorii kognitivní disonance a tento případ se mu zdál být dokonalou laboratorní studií toho, co se stane při vyvrácení pravdivosti hluboce zastávaného přesvědčení. Očekával, že následkem nevyhnutelného selhání

vyslovených předpovědí vznikne disonance. Změnu či popření původního přesvědčení považoval za velice obtížnou, jelikož Martinová se svou skupinou jí byli tak intenzivně oddaní. Skvělou aplikaci teorie kognitivní disonance na myšlení liberálů najdete třeba **tady**.

Tak tedy začala jedinečná pozorovací studie tohoto malého apokalyptického kultu, jež položila základy jedné z nejvlivnějších psychologických teorií v dějinách oboru. Martinová tvrdila, že obdržela varování od „Strážců“, skupiny nadlidsky vyspělých bytostí z cizí planety, že 21. prosince 1954 zničí svět potopa. Trojice psychologů se spolu s několika dalšími asistenty připojila ke kultu a na vlastní oči sledovala život jeho členů měsíce před oznámenou apokalypsou i po ní. Když datum nastalo a potopa nikoliv, prohlásila Martinová, že svět byl ušetřen díky „síle dobra a světla“, již její věrné ovečky rozšířily do světa. Než aby se své vyvrácené víry vzdali, přimknuli se k ní kultisté tím pevněji a začali svou víru zapáleně šířit i mezi ostatní.

Festinger právě tuto reakci předpověděl. Aktivní obracení lidí mimo kult na víru podle něj bylo metodou, jak tito lidé mohli získat širší společenskou podporu, a tak snížit tíhu disonance z vyvrácení své víry. Festinger napsal: „Pokud se o pravdivosti daného hodnotového systému daří přesvědčit další a další lidi, pak nepochybně musí být pravdivý.“ Jak uvádí ve své slavné knize o případu, *When Prophecy Fails* (Když se proroctví nenaplní), víra ve správnost přesvědčení ve skupině nejen že nebyla narušena, ale dokonce ještě posílila.

Nacházíme zde myslím hojné paralely s dnešními klimatickými alarmisty, kteří předpovídají konec světa, jak ho známe, během deseti let – a toto proroctví s novým zápalením obnovují každé další desetiletí už od 70. let 20. století. Všudypřítomná kulturní a institucionální moc demokratických médií (film, celý ekosystém talk show, televizní zpravodajství, velké noviny i časopisy atd.) pak představují mimořádně silný systém sociální opory. Konec konců pokud se nacházíte v nesmírně silné institucionální nebo politické mocenské pozici, dostává se vám nejen ohromné podpory od kolegů, kteří vaše postoje sdílejí, ale jejich zpochybňování by navíc mohlo ohrozit vše, na čem vám záleží: práci, pověst, karierní ambice i společenské postavení. Festinger se zvláště pečlivě soustředil na roli společnosti při udržování disonance v uctivé vzdálenosti: „Čím více lidí vyznává tytéž postoje jako vy, tím silnější je vytvářená konsonance a tím menší je v případě neshody disonance.“

Model zkázy světa, s nímž v roce 1970 na Den Země přišli jeho upřímní vyznavači a který po nich přebraly i následující generace vůdců Demokratické strany od Al Gora a Obamy až po aktuální „Zelený nový úděl“, dostává další a další trhliny s tím, jak se předpovědi stále výrazněji rozcházejí s realitou. Kognitivní disonance, způsobená značnou chatrností intelektuálních základů této doktríny, ale znamená, že tento apokalyptický věroučný systém v blízké budoucí neztratí nic na své přitažlivosti a bude vytvářet další a další popírání, dysfunkční myšlení, hysterické výzvy ke klatbě a potrestání „klimatických popíračů“ i stále tvrdší prostředky k jejich umlčení.

Více k Festingerově teorii naleznete zde:

Festinger, L., Riecken, H. W., & Schachter, S. (1956). *When Prophecy Fails*. Minneapolis, MN:

University of Minnesota Press.

Festinger, L. (1957). *A Theory of Cognitive Dissonance*. Stanford, CA: Stanford University Press.

Esej Petera Bagginse *Fifty Years of Apocalyptic Global Warming Predictions and Why People Believe Them, Part 1* vyšla na stránkách *The Occidental Observer* 19. dubna 2019, druhá část *Fifty Years of Apocalyptic Global Warming Predictions and Why People Believe Them, Part 2* 21. dubna 2019.